

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XXXIII. Reverendo In Christo Patri Domino Ioanni Trithemio, abbati sancti
Iacobi Herbipolensi, maiori & amico suo præcipuo, Bilibaldus
Pyrcke[n]heimer salutem plurimam dicit.

urn:nbn:de:0128-1-17336

rum osores, & sanctarum scripturarum penitus ignari. Intelligens itaque non satis mihi fore tutum, conuersari iam deinceps cum æmulis & nebulonibus Cynonotis, ad alia me transferre loca tutiora decreui. Abbatiam ergo istam sancti Jacobi Herbipolensem, oblatam mihi per dominum Laurentium Reuerendissimum præfulem, quintadecima die mensis nouissimi Octobris pauper pauperem accepi, & postea Spanhemensem cum suis ingratis monachis voluntate spontanea resignaui. Valeant nunc tenebriones & æmulu, quibus studia nostra sancta non placuerunt, & nos cum Psalmita læti cantabimus: *Laqueus inutilium occupationum contritus est, & nos liberati sumus.* Neque enim facti me poenitet, quia locum adeptus quietum, iam primum mihi videor philosophandi nancisci exordium. Bibliothecam integram dimisi in Spanheim, cuius non magnificatio iacturam, cum iam tandem sine illa philosophari magna ex parte didicerim. Prouisurus mihi vitæ necessaria quo ad viuere Illustrissimus Princeps fuerat Palatinus, nec minus præfatus Marchio Brandenburgensis si voluissent, sed conuersari inter aulicos palpones mihi non placuit. Elegi proinde pauper habitare in cœnobio, magis quam diues conuersari præter monasticam regulam in sæculo. Habes nunc, amantissime frater, calamitatis meæ historiam in summano conscriptam, cuius lectione agnoscas hominibus non temere fidentium. Hæc mihi fecerunt qui videbantur amici: in patrem hæc filii perpetrarunt. Sed vereor ne malum quod mihi parauerunt, ipsis occurrat in foribus, cadantque in focum quam fecerunt. Abbatiam vero meam Spanhemensem Prior Melantius adeptus est, in qua sine dubio iniuriarum mihi factarum partem recepturus, quam merito suo præparauit. Vigilus noster, Mœccenas philosophorum, canonicatum Wormatiensem obtinuit, sed clero nondum ad ciuitatem reuerso Budori se continet. Vale ac sæpius ad me da literas. Iterum vale. Ex Herbipoli prima die mensis Iulii. Anno Christianorum 1507.

XXXIII.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI DOMINO IOANNI TRITHEMIO, abbati sancti Jacobi Herbipolensi, maiori & amico suo præcipuo, Bilibaldus Pyrckebeimer salutem plurimam dicit.

BINAS à te, pater reuerende ac obseruandis, accepi literas, quibus huc vsque nit respōdi, cum negotiorum absentia mea impeditus. Mandatorum tamen tuorum memor cum nuper Augustam venissem, tuas vltimas Celti nostro legendas tradidi. Ille vero, vt tui studiosus est, quampluribus aliis eas monstrauit, qui omnes gratiter tulerunt aduersam tuam fortunam, quam etiam antehac audierant. Nam penitus aliqua calamitate indignum te putant. Sed vt tumet optime nosti, fortiter nobis quicquid acciderit ferendum est.

Ὅμοιοι γὰρ οὖν ἐν ἐπιβληθεῖσι πάλιν.

Boni semper à mihi persequuntur.

Scimus enim ferme omnes, magnos ac bonos viros omni æuo à malis persequutos fuisse. Quapropter & tu in domino confide, qui dat & eripit, extollit & deprimat, affligit & rursus solatur. Non enim secundis rebus dignus est qui aduersas ferre non potest. Sic enim sapiens à stulto discernitur, cum magno animo aduersitas tolerare nouit. Tu igitur

Νίκα λόγῳ, ἢ μὴ τὴν παρέρσαν συμφορὰν.

Ἀνδρὸς γὰρ ἄριστος ἐστὶν ὁ ἀνναίσιμος φέρων.

καὶ

φέρων ἀνάγκη θνητῶν οὐκ ἐστὶν τύχη.

εἰς ἄλλω.

Quapropter non desperandum, sed potius confidendum ac sperandum, & vt Corydon apud Theocritum ait:

Θαρσύνε γὰρ φίλε βάλει τὰ χ' ἀνελὸν ἴσσοται ἀμεινον

Ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπει οἱ δὲ θανόντες.

Ἐὰν ζῆς ἀλλοκα μὲν πῆλει ἀθελος, ἀλλοκα δ' ἔει.

Sed de his satis. Quid enim sus Mineruam docebit? Ad rem igitur veniamus. Celtis vero ac præcipue Peutingerus me rogarunt vt ad te scriberem, & intelligerem an tibi animus esset (habito stipendio à Serenissimo Rege nostro) Augustam te conferendi: enim operam daturus, vt tibi honesta offeratur conditio. Offerunt & domum & alia quamplura, quibus habitis ociose philosophari possis, procul ob omni strepitu. Tuum igitur confiderare erit, quid tibi faciendum sit: deinde me certiozem reddere, vt amicis hæc de te scribere possim. Tibi vero persuade, omnia quæ in rem tuam sunt me enixe curaturum. Vale & me tibi deditissimum ama. Ex Nurenberga calendis Iulii Anno Domini M.D.VII.

XXXV. 10.

Tritheim

Opera
Historia